

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119215034
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119215034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Mgr. H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/XX, B., proti žalovaným: 1/ Stredná zdravotnícka škola, Hlboká cesta 23, Žilina, IČO: 00 607 061, 2/ PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie bezúročnosti a bezplatkovosti revolvingových úverov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, na základe odvolania žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 17Csp/141/2019-235 zo dňa 8. septembra 2021 takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. v ktorom súd prvej inštancie určil, že zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500075504 zo dňa 18.8.2014 a č. 8500075506 zo dňa 18.8.2014 zavreté medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ sú bezúročné a bez poplatkov.
- Z r u š u j e rozsudok vo výroku III. o uloženej povinnosti žalovaného v rade 2/ zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 193,13 eur do troch dní od právoplatnosti a vo výroku IV. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 2/ a v rozsahu týchto zrušených výrokov v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
- V odvolaními nenapadnutých výrokoch II., V., VI. z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom - v jeho výroku I. určil, že zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500075504 zo dňa 18.8.2014 a č. 8500075506 zo dňa 18.8.2014 uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ sú bezúročné a bez poplatkov. Vo výroku II. rozsudku určil, neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka k zmluve č. 8500075504 zo dňa 18.8.2014 a k zmluve č. 8500075506 zo dňa 18.8.2014 uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným 2/. Vo výroku III. uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 193,13 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku IV. žalobkyni proti žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo výroku V. zamietol žalobu žalobkyne vo vzťahu k žalovanému 1/ o uloženie povinnosti nevykonávať zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve č. 8500075504 a č. 8500075506 zo dňa 18.8.2014. Vo výroku VI. nepriznal žalovanému 1/ proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobou uplatnené nároky sa viažu k právnemu vzťahu založeného uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500075504 (ďalej aj ako „zmluva č. 1“ žalobkyňou podpísaná 15.8.2014 a žalovaným

2/ dňa 18.8.2014) a zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500075506 (ďalej aj ako „zmluva č. 2“ žalobkyňou podpísaná 15.8.2014 a žalovaným 2/ dňa 18.8.2014). Posudzoval dôvodnosť žaloby vo vzťahu k obidvom označeným zmluvám v žalobou uplatnených v otázkach: o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Okresný súd obidve zmluvy kvalifikoval za spotrebiteľské a na ich základe poskytnutý úver za úver spotrebiteľský, následne pri právnom posúdení veci sa riadil všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) konkrétne ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 5, 9, § 54 ods. 1, 2 OZ a ustanoveniami špeciálnej právnej úpravy - zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2018) o spotrebiteľských úveroch ..., konkrétne ust. § 1, ods. 1 a 2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/, § 11 ods. 1, písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/).

4. Z pohľadu ustanovenia § 137 písm. c/ a d/ Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) § 298 ods. 1 CSP a § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 (v znení od 1.1.2018) konštatoval, že žaloba v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (v prípade obidvoch spotrebiteľských zmlúv) je procesne prípustným prostriedkom ochrany práv spotrebiteľa.

5. Uzatvorenie zmlúv o spotrebiteľskom úvere dňa 18.8.2014 stranami sporu označil za skutočnosť nespornú, obe zmluvy ale kvalifikoval za formulárové, individuálne nevyjednané ako úverové zmluvy spolu s revolvingovým úverom.

6. Po vykonanom prieskume obsahu oboch zmlúv zistil, že tieto nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti o spotrebiteľskom úvere, v nich absentujú termíny splatnosti jednotlivých mesačných splátok a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z.). Pokiaľ žalobca listom zo dňa 18.8.2014 oznámil žalobkyňi ako dlžníkovi údaje o schválenom úvere okrem iného aj termíny platnosti splátok a termín konečnej splatnosti, táto sa dozvedela niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy o úvere až po tom, čo podpísala listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom zákon vyžaduje, aby už pri uzatvorení zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Žalovaný 2/ bezprostredne už pri podpise zmluvy, resp. poskytnutí úveru spotrebiteľovi - žalobcovi, neposkytol celú v zmluve deklarovanú sumu úveru 1.500 eur, ale od nej si odpočítal 50 eur ako poplatok, teda namiesto v zmluve deklarovanej sumy 1.500 eur bolo spotrebiteľovi vyplatených len 1.450 eur. Údaj týkajúci sa poskytnutej výšky úveru je nepravdivý, čo v konečnom dôsledku vedie k záveru, že v zmluve tento údaj nebol vymedzený vôbec. Uvedenie nepresného údajá dokonca z pohľadu veriteľa vedome a úmyselne zodpovedá jeho faktickému a právnomu neuvedeniu, keďže presne takýmto zavádzajúcim a klamlivým spôsobom zneužíva dodávateľ svoje postavenie v nerovnovážnom vzťahu so spotrebiteľom. Dlžník sa nemôže dozvedieť niektoré z parametrov úveru až po podpise zmluvy a tieto nemôže určiť sám žalovaný 2/ jednostranne bez spoluúčasti dlžníka. Nedostatok týchto náležitostí nie je možné odstrániť ani ich uvedením v zmluvných dojednaniach, ktoré majú faktický charakter obchodných podmienok, pričom ani v týchto nie sú konkrétne vymedzené dátumy splatnosti splátok a termín konečnej splatnosti úveru. V súhrne okresný súd uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyššie vymenované povinné náležitosti, ktorých nedostatok zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 1 sankcionuje tým, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov konštatoval aj dôvodnosť žaloby.

7. Z výsledkov dokazovania okresný súd napokon vyvodil, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť žalovanému 2/ len istinu úveru vo výške 1.450 eur na zmluvu č. 8500075504, preukázateľne uhradila sumu 1.547,25 eur, v prípade zmluvy č. 8500075506 bola povinná zaplatiť žalovanému istinu úveru vo výške 1.450 eur, pričom na túto zmluvu uhradila žalovanému 2/ istinu 1.545,88 eur.

8. Pri určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka k zmluve č. 8500075504 zo dňa 18.8.2014 a k zmluve č. 8500075506 zo dňa 18.8.2014 primárne za určujúci považoval súd spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý uzatvorením zmlúv žalobkyňa a žalovaný 2 založili, z uvedeného pohľadu sa dotýka prieskum neprijateľných podmienok nielen obsahových náležitostí samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých zmluvných dokumentov s ňou súvisiacich (napr. všeobecné obchodné podmienky, poisťné podmienky, prepravné podmienky a pod.), pretože ak boli

dodržané podmienky hmotného práva, predstavujú súčasť spotrebiteľskej zmluvy. Navyše, pokiaľ právna úprava umožňuje súdu skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, dokonca bez návrhu, z uvedeného je možné vyvodiť, že aktívna požiadavka spotrebiteľa na súdnu ochranu s vymedzením určovacieho petitu je plne oprávnená a má svoj právny základ v ustanovení § 298 ods. 1 CSP, potom sa javí vhodné, aby sa súd zaoberal aj otázkou platnosti - neplatnosti dotknutých častí zmluvy a žaloba v zmysle § 137 písm. d) CSP je v takomto prípade prípustná. Naliehavý právny záujem žalobkyne o určenie neplatnosti uvádzaných dohôd je preukázaný podľa názoru okresného súdu tým, že žalovaný 2/ uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím bez právneho dôvodu akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie dochádza k zásahu do majetkovej sféry žalobkyne, pričom zamestnávateľ musí rešpektovať uzatvorené dohody o zrážkach zo mzdy a žalovaný sa tak môže na jej úkor bezdôvodne obohacovať. Súd tiež odkázal na vydané neodkladné opatrenie, ktorým žalobkyni bola uložená povinnosť domáhať sa neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy na súde.

9. Žalobkyňa v pozícii dlžníka a žalovaný 2/ v pozícii veriteľa dňa 18.8.2014 uzavreli dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v totožný deň uzavreli na samostatnom liste dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov k zmluve č. 8500075504 a k zmluve č. 8500075506 dňa 18.8.2014, kde v čl. 1 sa uvádza, že žalovaný bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že žalovaný poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. 850075504, 8500075506 čiastku vo výške 1.500 eur a v zmysle § 551 OZ k zabezpečeniu pohľadávky uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, ktorú dlžník preberá od svojho zamestnávateľa a na základe tejto dohody je zamestnávateľ povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vždy v riadnom výplatnom termíne vo výške 53,25 eur mesačne. Súd v označenej súvislosti zdôraznil, že v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Pri uzatváraní dohody dlžník musí vedieť druh pohľadávky, ktorú zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a aká je jej konečná výška, v opačnom prípade by bol nastolený nerovnovážny stav v prospech veriteľa, ktorý by si mohol autoritatívne určiť výšku pohľadávky, pričom by mu nič nebránilo do sumy pohľadávky zahrnúť aj čiastky, ktoré prípadne neboli riadne dojednané v zmluve, od ktorej sa odvodzuje uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy. V tomto konkrétne súdenom prípade dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali konkrétnu výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, a hrubá nerovnováha spočíva v tom, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa, k čomu došlo aj v tomto prípade.

10. Súd ďalej dodáva, že v prípade dohôd o zrážkach zo mzdy sa jednalo o vopred pripravený formulár do ktorého sa vpisovali konkretizované údaje o dlžníkovi v nadväznosti na poskytnutý revolvingový úver, pričom z obsahu tejto dohody nevyplýva osobitná možnosť dlžníka ako spotrebiteľa vylúčiť uzatvorenie takejto dohody, prípadne možnosť poskytnúť v dodatočnej lehote vylúčiť právne účinky takéhoto dojednaní, napr. jednostranným odstúpením od dohody, prípadne inou formou upravené možnosti spotrebiteľa prijať či neprijať takúto dohodu, prípadne meniť obsah takejto dohody. Neurčité je zmluvné dojednanie čl. 5 dohody týkajúcej sa výšky splátky, podľa ktorého, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonávaná v dohodnutej výške bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Podľa názoru súdu ide o jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, lebo má byť uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Zhrnutím všetkých vyargumentovaných súvislostí okresný súd konštatoval absolútnu neplatnosť podľa § 37 Občianskeho zákonníka v prípade oboch dohôd o zrážkach zo mzdy k zmluve 8500075504 a 8500075506 a ich neplatnosť vo výroku rozsudku aj určil.

11. Po prijatom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov (§ 11 Z.č. 129/2010 Z.z.) z oboch úverových zmlúv plnenie, ktoré žalobkyňa veriteľovi poskytla nad istinu úveru, je podľa názoru súdu plnením bez právneho dôvodu a žalovaný 2/, ktorému zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov nevznikol, ich prijatím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil a je povinný bezdôvodné obohatenie jej vydať (§ 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka).

12. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného 2/ v prípade zmluvy č. 8500075504 vzniklo vo výške 97,25 eur, žalobkyni - úver bol poskytnutý v sume 1.450 eur a zaplatila 1.597,25 eur. V prípade zmluvy č. 8500075506 bezdôvodné obohatenie žalovaného 2) vzniklo v sume 193,13 eur, žalobkyni bol poskytnutý úver v sume 1.450 eur a na tento úver zaplatila sumu 1.595,88 eur.

13. Okresný súd sa zaoberal aj žalovaným v rade 2 uplatnenou námietkou premlčania voči peňažnému nároku, túto neuznal, pri jej právnom posúdení vychádzal z ustanovení § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Ozrejmil, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj k tomu, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Poukázal tiež na to, že najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a v tomto prípade dôvodom, kedy posledné splátky úhrady z oboch dotknutých zmlúv boli vykonané 11.7.2017, pričom žaloba bola podaná 9.12.2019. Skutočnú vedomosť žalobkyne, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu súd viazal ku dňu keď zaplatila splátku, ktorou reálne splatila požičané finančné prostriedky podľa jednotlivých zmlúv a zaplatila finančné prostriedky navyše. Keďže posledná splátka úhrady bola 11.7.2017, jej nárok bol uplatnený v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Plnenie žalobkyne nad istinu úveru je tak plnením bez právneho dôvodu a žalovaný je povinný toto jej vydať.

14. Žalobu v časti o uloženie povinnosti žalovanému 1/ nevykonávať zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve č. 8500075504 a č. 8500075506 zo dňa 18.8.2014 neakceptoval, v tejto časti ju zamietol odkazom na obsahové znenie výroku II. rozhodnutia v ktorom predmetné dohody o zrážkach zo mzdy už boli určené za neplatné.

15. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania strán sporu aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Vo vzťahu ku žalovanému v rade 2) konštatoval jej plný úspech v spore nadväzne aj jej právo od tohto účastníka na náhradu trov. Súd ale zo spisu nezistil, že mali žalobkyni v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy vzniknúť, preto jej ich náhradu odkazom aj na čl. 17 CSP nepriznal. Vo vzťahu medzi žalovaným v rade 1 a žalobkyňou pripísal plný úspech v spore žalovanému v rade 1 a na tomto základe aj vznik mu práva na náhradu trov, keďže ale zo spisu žiadne trovy v súvislosti s vedeným konaním žalovanému v rade 1) nevznikli, nárok na ich náhradu mu voči žalobkyni nepriznal obdobne odkázal na čl. 17 CSP.

16. Voči rozsudku čo do jeho výrokov I., III., IV. uplatnil odvolanie v zákonnej lehote žalovaný 2/. V týchto odvolaniach napadnutých výrokoch požadoval zamietnutie žaloby a priznať právo na náhradu trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie).

17. V primárnej odvolacej argumentácii poukazuje na nepreskúmateľnosť rozsudku v časti dotýkajúcej sa posúdenia námietky premlčania, ktorú podľa názoru odvolateľa súd odôvodnil zmätočne, rozhodol aj predčasne, pretože sa dôsledne nezaoberal tým, že uplynula subjektívna premlčacia lehota skôr ako bola podaná žaloba. Odvolateľ zacitoval obsahové znenie odôvodnenia rozsudku v bode 58 rozsudku, podľa toho súd prvej inštancie dospel k skutkovým záverom svedčiacim o tom, že žaloba o zaplatenie sumy 193,13 eur bola podaná po uplynutí premlčacej doby a súčasne aj k tomu, kedy začala subjektívna premlčacia doba plynúť. Okolnosť, že v odôvodnení rozhodnutia sa zaoberal len objektívnou dobou premlčania a bez bližšieho vysvetlenia neposúdil a nezohľadnil uplynutie subjektívnej doby premlčania, zakladá podľa názoru odvolateľa okrem vady nesprávneho právneho posúdenia aj nepreskúmateľnosť postupu súdu pri rozhodovaní.

18. Medzi výrokom I. a výrokom III. je podľa odvolateľa vzťah rozhodnutia o predbežnej otázke vo veci samej. Pritom predbežné otázky v zásade nie sú podľa jeho názoru predmetom samostatných výrokov. Z rozsudku ani nevyplýva dôvod prípustnosti žaloby vo vzťahu ku výroku I. Samotná možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere neznamena zrušenie procesných podmienok pre prípustnosť žaloby o určenie, znamená výhradne len spôsob splnenia jednej z podmienok prípustnosti v zmysle § 137 CSP. Základným ustanovením CSP objasňujúcim podstatu, zmysel a účel žaloby je ustanovenie § 131 CSP, podľa ktorého sa žalobou uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva, ktoré nadväzuje na ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde s tým, že podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon (článok 46 ods. 4 Ústavy SR). Následný demonštratívny výpočet týchto žalôb systematicky nadväzujúcom ust. § 137 CSP vymedzuje podmienky pre prípustnosť jednotlivých typov žalôb. Pokiaľ nie je splnená podmienka - všeobecné pravidlo prípustnosti žaloby, ktorá je určená § 131 CSP, potom je zbytočná úvaha o skúmaní osobitných podmienok vymedzených v § 137 CSP. Preto žaloba v časti, ktorou sa žalobca domáha, aby súd samostatným výrokom rozhodol o

predbežnej otázke, má charakter aj neprípustnej žaloby a v časti výroku II. rozsudku mala byť zamietnutá bez ďalšieho (pokiaľ súd konanie nezastaví).

19. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu prezentovala nesúhlasný názor v odvolaní vzneseným otázkam. Je názoru opačného, podľa vymedzenia v určovacom výroku I. sa nejedná o predbežnú otázku, ale o otázku, ktorá je celým jadrom samotného rozhodnutia. Žaloba bola podaná práve z dôvodu (mimo iného), aby daná zmluva bola určená za bezúročnú a bez poplatkov, čo bolo aj ústredným cieľom. Bez výroku (ktorý je jedinou záväznou časťou súdneho rozhodnutia) o určení revolvingových zmlúv za bezúročné a bez poplatkov by súdne rozhodnutie pre ňu/žalobkyňu nenaplnilo úplný zmysel s akým uplatňovala žalobu, mimo iné aj preto, že práve na základe tohto záväzného výroku (čo vymedzila aj v petite žaloby) následne môže požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia a je ďalej chránená pred veriteľom, ktorý by sa istotne dožadoval ďalšieho plnenia. V prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa jedná skôr o závislý výrok od výroku I. Žalovaný v rade 2 odkazom na nenaplnenie predpokladu § 131 CSP akoby sa snažil svojou argumentáciou tvrdiť a navodiť dojem, že jej právo nebolo porušené alebo ohrozené v prípade, ak boli uzatvorené zmluvy, ktoré nenaplnili zákonné predpoklady a štandardy obecne požadované a na základe týchto zmlúv sa veriteľ mohol a aj domáhal plnenia, ktoré mu už nenáleží. Má za to, že § 137 CSP jej ako spotrebiteľovi umožňuje podať žalobu, ktorej predmetom je určenie, že spotrebiteľské zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, navyše právo uplatniť takúto určovaciu žalobu/určovací výrok vyplýva aj z iného právneho predpisu - vecným otázkam v uvádzanej súvislosti sa okresný súd venoval v odôvodnení rozsudku s ktorými sa ona plne stotožňuje. Čo sa týka odvolania voči výroku I. žalovaný v rade 2) neuviedol jediný argument ktorým by bližšie vysvetlil, prečo by tento výrok nebol správny, teda v čom spočíva nesprávne posúdenie veci. Na podporu tohto súdneho rozhodnutia uvádza, že v prípade ostatných zmlúv uzatvorených s veriteľom boli zmluvy určené za bezúročné a bez poplatkov, pričom zmluvy boli prakticky identické a žalovaný v rade 2) voči rozhodnutiam súdov sa ani neodvolal, bolo tomu tak napr. v prípade konania sp.zn. 17 Csp/86/2019, 17 Csp 82/2019, 41 Csp 81/2019. Ak teda súd takto rozhodol v iných prípadoch, mal by v súlade s princípom právnej istoty vysloviť rovnaký záver aj v prípade zmlúv, ktoré boli predmetom tohto sporu. So závermi súdu prvej inštancie prijatými a uvádzanými vo výroku III. súhlasí a rozhodnutie v tejto časti tiež považuje za správne. Okresný súd podľa názoru žalobkyne vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel s správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne aj posúdil, preto navrhuje aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a nepriznal žalovanému v rade 2) nárok na náhradu trov konania pred okresným súdom ani pred súdom odvolacím.

20. V ďalšom štádiu odvolacieho konania strany sporu už písomne nezareagovali.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba CSP) po zistení, že uplatnil odvolanie v odvolacej lehote na to oprávnený účastník, voči rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP, rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vo výroku I. z dôvodu vecnej správnosti a vo výroku III. a IV. z dôvodov podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil s následným vrátením veci v tomto zrušenom rozsahu súdu prvej inštancii na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolaním nenapadnutých výrokov rozsudku - II., V., VI., sa odvolací súd nedotýkal.

22. Odvolací súd v celom rozsahu sa stotožnil s písomným odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu ku výroku I. rozsudku, odkazuje na dôvody na základe ktorých okresný súd za opodstatnenú vyhodnotil žalobu v tejto časti. V písomných dôvodoch rozhodnutia okresný súd vyčerpávajúco ozrejmlil z akých konkrétnych súvislostí vyvodil prípustnosť požadovaného určenia žalobkyňou, pri rozhodovaní v uvádzanej časti vychádzal jednoznačne z ustálenej rozhodovacej praxe súdov v obdobných spotrebiteľských veciach, uplatnenie žaloby - v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyšpecifikovaných úverových zmlúv - úverov kvalifikuje aj odvolací súd za prípustný prostriedok ochrany práva žalobkyne - v pozícii spotrebiteľky v riešenom zmluvnom vzťahu a aj v tomto spore. Prípustnosť požadovaného určenia (vo vzťahu k výroku I.) jednoznačne má svoj základ v ust. § 137 Civilného sporového poriadku, ale aj v ust. § 11 Z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľských zmlúv, ktorých spotrebiteľský charakter je nepochybný. Napokon ani žalovaný v rade 2) neuviedol v odvolaní vecné argumentácie ďalšieho významu (okresný súd rozviedol v riešenej otázke rozmanité okolnosti viažuce sa k určaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti) a tie ktoré produkoval neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu vo výroku I. rozsudku.

23. Odvolací súd ale uznal odvolací argument žalovaného v rade 2) dotýkajúceho sa výroku III. v ktorom okresný súd rozhodoval o povinnosti žalovaného v rade 2) zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia konkrétne vyčíslenú sumu. Musel dať za pravdu odvolateľovi, že okresný súd náležite a úplne nezrejmal všetky základné otázky súvisiace s hodnotením vznesenej námietky premlčania. V prípade premlčania tohto typu nároku totiž hmotno-právna úprava - Občiansky zákonník v ust. § 107 vychádza z tzv. kombinovanej premlčacej lehoty (objektívnej, subjektívnej) a práve z pohľadu tohto špecifika je nutné dôsledne ozrejmiť plynutie lehôt (aj konkrétnymi časovými údajmi a skutkovými okolnosťami v individuálnej rovine prípadu), takéto hodnotenie ale v rozhodnutí okresného súdu absentuje. Okolnosť, že v odôvodnení rozhodnutia sa zaoberal okresný súd len objektívnou dobou premlčania a bez bližšieho vysvetlenia neposúdil plynutie subjektívnej lehoty - opodstatnene vytyka odvolateľ a je nutné s ním súhlasiť, že rozoberaný postup súdu zakladá okrem vady nesprávneho právneho posúdenia aj nepreskúmateľnosť postupu súdu pri rozhodovaní v zásadnej vecnej otázke. V ďalšom štádiu konania bude preto povinnosťou okresného súdu túto nedôslednosť napraviť, náležite vyhodnotiť z pohľadu kritérií ust. § 107 Občianskeho zákonníka odvolateľom vznesenú námietku premlčania. Odvolací súd dáva okresnému súdu do pozornosti právne súvislosti bližšie rozoberané napr. v rozhodnutí R 25/1986 .

24. Zrušenie rozsudku vo výroku III. automaticky viedlo aj k nutnosti zrušenia rozsudku aj v bezprostredne súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 2 - tu odvolací súd poznamenáva, že aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania medzi týmito stranami sporu rozhodne okresný súd v novom rozhodnutí.

25. Výrokov odvolaním nenapadnutých sa odvolací súd nedotýkal (sú konkrétne vymedzené v tomto rozsudku)

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0. Proti tomuto rozsudku j e prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od

doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.